



เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาได้พูดคุยกัน เรื่องระบบและการจัดการที่สมาคมรักบี้ไทย ควรทำ มาในสัปดาห์นี้จะว่าด้วย “Hub” หรือ “Sub Union” ในภูมิภาคต่างๆ

สิ่งที่จะเชื่อมโยงสโมสรสมาชิกของ สมาคมรักบี้ฯ และการพัฒนากีฬารักบี้ให้ครอบคลุม ทุกภูมิภาคของไไทยนั้น มีความจำเป็นยิ่งที่สมาคม จะต้องลงแรงสร้างจุดเชื่อมในแต่ละภูมิภาคของไไทย ให้เป็นหน่วยหลักในการที่จะพัฒนาขยายกีฬารักบี้ ให้คนเล่นเพิ่มขึ้น มีทีมเล่นเพิ่มขึ้น และต้องให้เกิด ความยั่งยืนตลอดไป

หากพิจารณาต้นทุนในปัจจุบัน สมาคม รักบี้ของเราไม่ได้เริ่มต้นนับจากก้าวที่ศูนย์ แต่เรา ได้นับก้าวมาได้มากพออยู่ ดังนั้นเราควรมีหน่วย เชื่อมต่อกิจกรรมการส่งเสริมรักบี้ฟุตบอลทุกมิติ เช่น

1. เผยแพร่กิจกรรมรักบี้ฟุตบอลในด้านปริมาณผู้เล่น
2. จัดการแข่งขันในระดับภูมิภาคให้มากขึ้นกว่าเดิม
3. พัฒนาคุณภาพนักกีฬา ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน ในท้องถิ่น
4. ส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมรักบี้ขึ้นใน ทุกวงการ เพื่อเน้นความรู้ความเข้าใจ ทศนคตที่ดี ต่อกีฬารักบี้
5. ทหารายได้จากกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้หน่วยงานเลี้ยงตัวเองได้ และมีงบประมาณที่จะ สนับสนุนการพัฒนารักบี้ในส่วนภูมิภาค

รูปแบบเหล่านี้เราอาจจะเรียกหน่วย



การพัฒนารักบี้ในภูมิภาคต่างๆ คือเป้าหมายของการสร้างรากฐานของรักบี้ไทยที่ควรเริ่มทำ

เช่นนี้ว่า สำนักงานสมาคมรักบี้ประจำภาค หรืออาจจะ เรียกว่า ศูนย์ส่งเสริมพัฒนาเผยแพร่กีฬารักบี้ฟุตบอล จังหวัดหรือภาค ก็สุดแล้วแต่ความเหมาะสม ซึ่งจะ เป็นสิ่งที่สมาคมได้ทำอย่างจริงจังเพื่อการพัฒนากีฬารักบี้ฟุตบอลอย่างมีเป้าหมาย

ศูนย์ส่งเสริมพัฒนาเผยแพร่กีฬารักบี้ ฟุตบอลจังหวัดหรือภาคควรจะอยู่ที่ใด

หากพิจารณาให้เกิดและทำงานให้สมาคม ได้ และใช้งบประมาณเริ่มต้นไม่มากนัก ทั้งด้าน บุคลากร สถานที่ อุปกรณ์ และงบประมาณ นั่นคือ การเอาจุดแข็งที่ภูมิภาค จังหวัด หรือท้องถิ่นมี ศักยภาพสร้างและพัฒนาตนเองด้านรักบี้ฟุตบอลมา นานแล้ว มาเป็นที่ตั้งศูนย์อย่างถูกต้องเพื่อให้เกิด ผลดังที่ตั้งไว้ เช่น ศูนย์ภาคเหนือ แยกเป็นล้านนา ตะวันออกและล้านนาตะวันตก โดยศูนย์ส่งเสริม พัฒนาเผยแพร่กีฬารักบี้ฟุตบอลล้านนาตะวันออก

ซึ่งประกอบด้วย แพร่ น่าน พะเยา และเชียงราย ถือเป็นภาคเหนือที่มีทีมรักบี้ฟุตบอลทุกจังหวัด และทุกจังหวัดก็พร้อมที่จะพัฒนารักบี้หากสมาคม ให้การสนับสนุน ซึ่งน่าจะแบ่งได้คือในระดับเยาวชน ควรอย่างยิ่งที่จะตั้งอยู่จังหวัดน่าน ที่ ร.ร.ราช- ประชานุเคราะห์ 56 เพราะที่นี่มีกิจกรรมรักบี้พัฒนา ด้วยตนเอง หน่วยหลักของเขาให้การสนับสนุน สถานที่เหมาะสม เพียงแต่เพิ่มบุคลากรและงบ ประมาณสมทบ

สร้างผู้เล่นหน้าใหม่ให้เกิดขึ้นในระดับ เยาวชน U-13, U-15, U-17, U-19 ทั้งในหญิง และชายใน 4 จังหวัด สร้างผู้ฝึกสอนในระดับ โรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สร้างผู้ตัดสิน ในท้องถิ่นให้เกิดคุณภาพ จัดการแข่งขันทุกระดับ ในระดับภูมิภาคล้านนาตะวันออก และน่านจะเป็น หน่วยหลักออกเผยแพร่รักบี้ฟุตบอลในระดับเยาวชน

ใน 4 จังหวัดล้านนาตะวันออก

ในระดับอุดมศึกษาและประชาชน ควรมีการทำ MOU กับมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เพื่อให้เกิดการพัฒนารักบี้ขึ้นในสถาบันอุดมศึกษา ด้านล้านนาตะวันออก เน้นอนที่ที่สุดการพัฒนาในระดับอุดมศึกษาย่อมเป็นการสร้างนักกีฬารักบี้ให้เกิดขึ้นในระดับประชาชน ซึ่งมหาวิทยาลัยในเขตล้านนาตะวันออกมีบ้างพอสมควร เช่น จังหวัดแพร่ ประกอบด้วย วิทยาลัยชุมชนแพร่, มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์-แพร่, จังหวัดน่าน ประกอบด้วยวิทยาลัยชุมชนน่าน, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยน่าน, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

พะเยา ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยพะเยา, สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก, เชียงราย ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, วิทยาลัยเชียงราย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงราย, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ราชภัฏ-สวนสุนันทา

หมายเหตุ : ยี่สิบไม่รวมถึงสถาบันสังกัดกรมอาชีวศึกษา ดังนั้นเราสามารถพัฒนาคนเล่น ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และการแข่งขัน เช่น ระดับสโมสร, ระดับมหาวิทยาลัย, ระดับจังหวัดใน 4 จังหวัดล้านนาตะวันออกทั้งชายและหญิง อาจจะมีเรียกการแข่งขันในระดับจังหวัดว่า West Lanna Super 4 ก็ได้ ซึ่งน่าจะเป็นแนวทางเป็นไปได้และเกิดขึ้นจริง

“อิศรา ประชาไท”